

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Plămădeală Ghenadie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Hamureac Oxana în numele inculpatului Colesnic Ruslan, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Colesnic Ruslan Xxxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în Xxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 07.08.2015 - 04.03.2021;
2. Instanța de apel: 27.05.2021 - 12.10.2021;
3. Instanța de recurs ordinar: 13.01.2022 - 16.02.2022.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 04 martie 2021, Colesnic Ruslan a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.171 alin.(1) Cod penal și i s-a stabilit în baza acestei norme pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a se pronunța instanța de fond a reținut că, la 08 iunie 2015, în jurul orelor 11:30, Colesnic Ruslan, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în or. Rezina, str.1 Mai, într-un bloc de locuit nefinisat, într-o odaie la etajul al 8-lea, având intenția de avea un raport sexual forțat cu Xxxxxx, a.n.Xxxxxx, aplicând forță fizică, contrar voinței ultimei, astupându-i gura și amenințând-o că o va arunca de la etajul al 8-lea dacă va opune rezistență, contrar voinței acesteia, îmbrâncind-o pe un pat, a dezbrăcat-o din lenjeria în care era îmbrăcată și a întreținut un raport sexual forțat în mod normal, cauzându-i astfel conform raportului de expertiză medico-legală nr.334 din 30 iunie 2015 „echimoză masivă pe spate”, care a fost provocată de la acțiunea traumatică a unui obiect contodont, dur posibil în timpul și circumstanțele indicate, posibil în timpul unui act sexual forțat determină o dereglare a sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămare neînsemnată.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, cet. Colesnic Ruslan i se incriminează săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 171 alin. (1) Codul penal, de viol, adică *raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei sau profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința*.

3. Împotriva sentinței a declarat apel, avocatul Caciarin Ruslan, în numele inculpatului Colesnic Ruslan, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței Judecătorei Orhei, sediul Rezina din 04 martie 2021 cu pronunțarea unei noi decizii, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a-l achita pe Colesnic Ruslan de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) Cod penal din lipsa de fapte infracționale.

În susținerea argumentelor invocate în cererea de apel, partea apărării a invocat că, la emiterea sentinței de condamnare instanța de judecată s-a bazat numai pe declarațiile părții vătămate, martorului și raportului de expertiză care sunt în favoarea inculpatului, și anume partea vătămată în instanță a comunicat că, inculpatul a lovit-o cu picioarele peste coaste, însă, în raportul de expertiză nu au fost găsite asemenea leziuni. Vânătaia la spate a apărut probabil atunci când Colesnic Ruslan a culcat-o pe spate, atunci expertul a fost în imposibilitate de a stabili vechimea leziunilor, iar examinarea a avut loc a două zi după eveniment. A menționat că, la examinarea medico-legală ginecologică s-au determinat rupturi vechi, vechimea acestora este imposibil de stabilit, astfel apare întrebarea dacă a avut loc un raport sexual forțat cu o zi înainte de a fi examinată. A mai relatat, dacă a avut loc un raport sexual forțat, nu a fost ruptă nici o haină cu care era îmbrăcată partea vătămată, raportul a avut loc fără prezervativ și din spusele părții vătămate masa biologică a fost lăsată pe o plapumă în gospodăria lui Colesnic Ruslan, iar reieșind din procesul-verbal de cercetare la fața locului nu s-a găsit nici o urmă de raport sexual și anume probe biologice. A susținut că, când au fost chemați la Procuratura raionului Rezina, pentru a participa la acțiuni de urmărire penală și anume confruntări între partea vătămată și învinuitul, partea vătămată în prezența procurorului a comunicat că s-a îmbolnăvit în urma raportului sexual cu învinuitul de o boală venerică, pentru care a cerut să i se achite 200 lei pentru tratament. A comunicat, că în raportul de examinare medico-legală nu s-a depistat la partea vătămată careva boli venerice și de la bănuit nu au fost luate careva mostre de acest gen. A considerat că, declarațiile martorului Martalog Ruslan sunt abuzive deoarece el a declarat că violul a avut loc în casa lângă magazinul Linella într-un apartament la etajul 7, pe când magazinul Linella s-a deschis în Rezina în anul 2017, la data de 12 octombrie, iar fapta se presupune că a avut loc în anul 2015. Foarte straniu că partea vătămată nu i-a povestit concubinului detaliile violului, că inculpatul o amenințat-o că o va arunca de la etajul 8, cu toate că se aflau la etajul 7. La fel, a invocat, că la faza de urmărire penală urma să fie numită o expertiză psihologică a părții vătămate pentru stabilirea adevărului pe cazul dat, însă caracteristica nu a fost anexată. A considerat că, nu există nici o probă pentru al condamna pe Colesnic Ruslan pe fapta care îi este imputată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2021, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Caciarin Ruslan în numele inculpatului și a fost menținută sentința fără modificări.

4.1. În motivarea soluției date, instanța de apel a reținut, că la pronunțarea sentinței, prima instanță, corect, a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul Colesnic Ruslan a comis anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Astfel, instanța de apel a constatat cu certitudine că Colesnic Ruslan a comis infracțiunea prevăzută de art. 171 alin.(1) Cod penal - „*violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei sau profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința*”.

Instanța de apel a reținut că cauza a fost examinată în lipsa inculpatului, acesta fiind anunțat în căutare. Deși, inculpatul Colesnic Ruslan, nu și-a recunoscut vina, instanța de apel a conchis că, prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate, reținând următoarele probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele și anume: declarațiile părții vătămate Xxxxx, declarațiile martorului Martalog Ruslan, raportul de expertiză medico-legală nr.334 din 30 iunie 2015, conform căruia la cet. Xxxxx s-a constatat, echimoză masivă pe spate, care a fost provocată de la acțiunea traumatică a unui obiect contondent, dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, posibil în timpul unui act sexual forțat, determină o dereglare a sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămare ușoară (f.d.24-25).

Astfel, analizând probele anexate la materialele cauzei, și anume declarațiile părții vătămate, care a relatat circumstanțele de fapt ale cazului înfăptuit (f.d. 148), precum și declarațiile martorului Martalog Ruslan, care confirmă starea părții vătămate (f.d.149), cercetate atât în cadrul instanței de fond, cât și în instanța de apel și apreciindu-le din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, analizate, instanța de apel a constatat că, ele demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.171 alin.(1) Cod penal și că acțiunile inculpatului urmează a fi calificate prin prisma articolului sus-enunțat, adică inculpatul Colesnic Ruslan a săvârșit violul, după semnele calificative „*raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei sau profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința*”.

Instanța de apel a reținut că, individualizarea pedepsei este un proces personal - rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Astfel, la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, prima instanță a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75-78 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Instanța de apel a menționat că, prima instanță la stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă a ținut cont de faptul că, inculpatul Colesnic Ruslan a comis o infracțiune, care conform art. 16 Cod penal, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria celor mai puțin grave, personalitatea inculpatului, care la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru nu se află, necăsătorit. Totodată, în conformitate cu prevederile art.76 Cod penal nu s-au reținut circumstanțe atenuante în privința inculpatului, iar în conformitate cu art.77 Cod penal careva circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că, instanța de fond corect a ținut cont de scopul pedepsei penale, considerând rațional de aplicat față de Colesnic Ruslan pedeapsa cu închisoarea, prezentând pericol social, în sensul în care valorile ocrotite de legea penală prin incriminarea faptelor trebuie evidențiate, atât pentru restabilirea ordinii de drept, cât și pentru educarea inculpatului. Or, circumstanțele stabilite au condiționat necesitatea aplicării lui Colesnic Ruslan a pedepsei privative de libertate.

Subsecvent celor elucidate supra, în rezultatul analizei normelor legale indicate și materialele anexate la cauza penală, instanța de apel a reținut că nu au fost stabilite încălcări de ordin procedural sau material de către instanța de fond pe parcursul examinării cauzei, motiv pentru care, în opinia instanței de apel, apelul declarat este lipsit de temeiuri de fapt și de drept și a fost respins ca nefondat.

5. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar avocatul Hamureac Oxana în numele inculpatului, prin care indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a deciziei atacate, cu dispunerea rejudecării cauzei penale în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive:

- nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în asemenea circumstanțe, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, după cum stipulează art. 435 Cod de procedură penală, pe motiv că așa eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs;

- la caz, deși în decizia din 12.10.2021 sânt consemnate alegațiile expuse în apelul apărării, din conținutul acesteia rezidă că instanța de apel a omis să se pronunțe asupra lor. Toate aprecierile de fapt și de drept, precum și toate concluziile instanței de apel, s-au rezumat la însușirea concluziilor și soluției adoptate de prima instanță. Fiind solidară cu concluziile instanței de fond privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare, instanța de apel s-a mulțumit de a relua motivele jurisdicției de primă instanță, fapt inacceptabil și contrar prevederilor legale;

- instanța de apel a expus desfășurat în cuprinsul deciziei toate probele acuzării cercetate în cadrul examinării cauzei în instanța de fond, a descris detaliat conținutul lor, însă în decizia instanței de apel lipsește aprecierea amplă a probatoriului administrat în cauză prin prisma argumentelor apelanților;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra faptului că la emiterea sentinței de condamnare instanța de judecată s-a bazat numai pe declarațiile părții vătămate, martorului, care nici nu a fost martorul ocular și raportului de expertiză, care se află în contradicție cu cele declarate de partea vătămată și care este în favoarea inculpatului, și partea vătămată în instanță a comunicat că, inculpatul a lovit-o cu picioarele peste coaste, însă, în raportul de expertiză nu au fost găsite asemenea leziuni. Vânătaia la spate a apărut probabil atunci când Colesnic Ruslan a culcat-o pe spate, atunci expertul a fost în imposibilitate de a stabilit vechimea leziunilor, iar examinarea a avut loc a două zi după eveniment;

- la examinarea medico-legală ginecologică s-au determinat rupturi vechi, vechimea acestora este imposibil de stabilit, astfel apare întrebarea dacă a avut loc un raport sexual forțat cu o zi înainte de a fi examinată partea vătămată;

- nu au fost rupte hainele cu care era îmbrăcată partea vătămată;

- raportul a avut loc fără prezervativ și din spusele părții vătămate masa biologică a fost lăsată pe o plapumă în gospodăria lui Colesnic Ruslan, iar reieșind din procesul-verbal de cercetare la fața locului nu s-a găsit nici o urmă de raport sexual și anume probe biologice;

- inculpatul a declarat că, când au fost chemați la procuratură, pentru a participa la acțiuni de urmărire penală și anume confruntări între partea vătămată și învinuitul, partea vătămată în prezența procurorului a comunicat că s-a îmbolnăvit în urma raportului sexual cu învinuitul de o boală venerică, pentru care a cerut să i se achite 200 lei pentru tratament. A comunicat, că în raportul de examinare medico-legală nu s-a depistat la partea vătămată careva boli venerice și de la bănuțit nu au fost luate careva mostre de acest gen;

- decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, deoarece aceasta reprezintă doar expunerea probelor acuzării fără aprecierea lor din punct de vedere al pertinentei, veridicității și concludenței, cu ignorarea poziției părții apărării, fapt care certifică unilateralitatea, subiectivitatea și caracterul preconcepțit al hotărârii judecătorești adoptate.

6. Procurorul prin referința depusă a solicitat inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale. Acuzatorul de stat a menționat că instanța de apel, judecând apelul a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și corect a reținut constatarea vinovăției lui Colesnic Ruslan, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) Cod penal.

7. *Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:*

Potrivit prevederilor art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal de asemenea menționează că, temeiurile pentru recurs pot fi invocate doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel, fapt stipulat de alin.(2) art.427 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs subliniază că, potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Potrivit conținutului recursului, recurentul invocă ca temei pct. 8 alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, însă fără a-l descrie, criticând de fapt că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel*, temei de drept ce se încadrează la pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

Colegiul penal raportând temeiul prevăzut la pct. 6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală cu textul deciziei instanței de apel consideră că în speța examinată de către instanța de apel n-au fost admise erorile de drept sub aspectele invocate de recurent, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt, care să afecteze soluția, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul avocatului Caciarin Ruslan în numele inculpatului, fără a fi identificate neclaritățile specificate de recurent, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea lui Colesnic Ruslan în baza art.171 alin.(1) Cod penal, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

La acest capitol, Colegiul constată că prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat partea vătămată Xxxxx, martorul Martolog Ruslan, a verificat declarațiile inculpatului date la urmărirea penală, pe motiv că

acesta s-a eschivat de a se prezenta în ședință, fiind anunțat în căutare, a cercetat actele cauzei, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, argumentând clar de ce au fost considerate veridice declarațiile acestor participanți care, coroborate una cu alta, au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.171 alin.(1) Cod penal, referitor la existența elementelor constitutive ale infracțiunii, a fost dovedită.

Instanța de apel, respectând prevederile art.414, 417 alin.(1) pct.7), 8) Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță, expusă mai sus, deoarece argumentele apărării nu și-au găsit confirmare în ședința de judecată.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanțelor de fond, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide că acestea întemeiat au ajuns la concluzia existenței faptei și vinovăției inculpatului Colesnic Ruslan în comiterea infracțiunii prevăzute de art.171 alin.(1) Cod penal, fiind stabilite în acțiunile acestuia toate elementele constitutive ale *violului, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei sau profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința*. Instanțele, reieșind din probele administrate în cauză, și anume declarațiile martorului Martolog Ruslan, cât și din declarațiile părții vătămate, confirmate și prin probele existente la dosar, și cert au constatat că, inculpatul a comis infracțiunea imputată, părțile dând declarații în condițiile libertății de voință și conștiință, acestea reflectă adevărul cunoscut de ei și nu au fost date în sensul de a-l acuza pe inculpat pe nedrept. Totodată, întemeiat s-a reținut că constrângerea fizică și psihică se confirmă prin declarațiile părții vătămate Xxxxx, care a declarat că inculpatul a amenințat-o că o va arunca în gol de la etajul 8 și prin prezența vătămarilor corporale specifice infracțiunii de viol.

Astfel, atât prima instanță, cât și instanța de apel s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-au motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-au dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, inclusiv vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

Colegiul penal constată că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală, reieșind și din faptul că procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de ambele instanțe de fond.

Faptul că instanța de apel nu a apreciat probele în modul solicitat de autorul recursului, nu constituie motiv de a afirma că instanța de apel a pronunțat o hotărâre nemotivată. Mai mult, în scopul evitării repetării inutile a alegațiilor instanței, Colegiul își însușește argumentele enumerate în decizia instanței de apel, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile

Omului, care în cauza *Albert vs România* din 16.02.2010, a statuat în pct.37 că art.6§1 CtEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19.04.1994, pct.61). Cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Argumentele apărării precum că, *„instanța de judecată s-a bazat numai pe declarațiile părții vătămate, a martorului Martolog Ruslan, care nici nu a fost martor ocular”*, Colegiul penal le consideră neîntemeiate și declarative, care nu au un careva suport și contravin probelor cercetate în cadrul procesului penal și sunt invocate cu scopul de a evita răspunderea penală a inculpatului Colesnic Ruslan pentru infracțiunea prevăzută de art. 171 alin. (1) Cod penal, or, potrivit declarațiilor părții vătămate Xxxxx, date sub jurământ, fiind avertizată de răspundere penală, conform art. 313 Cod penal, care au fost aceleași pe tot parcursul judecării cauzei, aceasta denunțând imediat despre cele întâmplate, anunțând telefonic despre circumstanțele cauzei (f. d. 6), a declarat că anume inculpatul Colesnic Ruslan a violat-o, declarații care sânt în coroborare cu raportul de expertiză nr.334 din 30.06.2015 (f. d. 24-25).

La fel, argumentul recurentului precum că *incorect a fost pus la bază soluției de condamnare raportul de expertiză medico-legală, care nu demonstrează că au fost găsite careva leziuni*, este neîntemeiat, or acesta a fost just apreciat de către instanțele judecătorești inferioare în coroborare cu celelalte probe anexate la dosar și prin care cert se confirmă săvârșirea infracțiunii imputate de către inculpatul Colesnic Ruslan.

Totodată, Colegiul penal reține contradictoriu argumentul avocatului precum că *„instanța de apel nu s-a pronunțat că la emiterea sentinței de condamnare instanța de judecată s-a bazat numai pe declarațiile părții vătămate, cât și a martorului și că partea vătămată în instanță a comunicat că, inculpatul a lovit-o cu picioarele peste coaste, însă în raportul de expertiză nu au fost găsite asemenea leziuni”*, or acest argument a fost verificat și motivat respins de instanța de apel la f.d. 172-173 din decizie, fiind excluse orice dubii privind vinovăția inculpatului în comiterea violului.

Colegiul penal reține, că instanța de apel, întemeiat a dat apreciere critică declarațiilor inculpatului, date la urmărirea penală, considerându-le drept intenția acestuia de a se eschiva de răspundere penală, or, acestea au fost combătute prin cumulul de probe cercetate în ședința de judecată în prima instanță, fiind apreciate toate probele coroborate în ansamblu din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor.

Prin urmare, concluziile și motivările instanțelor judecătorești inferioare referitor la vinovăția inculpatului Colesnic Ruslan sunt legale și întemeiate.

Argumentele recurentului nu-și găsesc suport în situația de drept statuată în cauză, dat fiind că instanța de apel a respectat prevederile normelor penale și procesual penale, pronunțând o decizie legală și întemeiată.

Consecvent, Colegiul penal menționează că reiterarea de către instanța de recurs a alegațiilor instanței de apel în partea contestată de către recurent, în contextul expus, este inoportună or, Colegiul penal le consideră legale și întemeiate.

În sensul celor invocate, Colegiul penal va ține seama și de jurisprudența CEDO, și nu va impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond, dat fiind că, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărârea CtEDO Garcia Ruis vs Spania, Helle vs Finlanda), din care motiv, fără a reitera întreaga motivare a instanțelor de fond, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra existenței faptei și vinovăției inculpatului Colesnic Ruslan.

Colegiul penal nu acceptă nici motivele invocate în recursul ordinar cu privire la încălcarea prevederilor art.6 CEDO cu referire la ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, considerându-le declarative, cauzele CEDO enumerate de către recurent fiind irelevante pentru speța dată, decizia instanței de apel fiind corect motivată.

Coroborând cele expuse, Colegiul penal apreciază că, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor art.394 Cod de procedură penală, este bine argumentată, motivată, fiind legală și întemeiată, și astfel nu se constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurent, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Hamureac Oxana în numele inculpatului Colesnic Ruslan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Colesnic Ruslan Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată motivat la **16 februarie 2022.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie